

vides minúscules i voladores no és màgic. S'ha anat aixecant i harmonitzant amb els anys. Sortides, lectures, converses i un gavadal d'hores d'observació. Un observar apassionat que ha sabut transmetre a la Cris i al Pau, el seu fill. És aquest vici contemplatiu (una atenció que també abraça la flora, les construccions i la conducta) el que ens permet subjectar una cultura que es fon. Les cuques, mentrestant, segueixen al món. Sense noms distintius i amb més dificultats: els temps i les temperatures s'han confós.

(A l'interior, per cert, el llibre duu un preciós plec de vuit làmines amb il·lustracions realistes de totes les cuques escampades i resseguides.)